

Запрепаштеност чињеницом да није окончан Станковићев бијег

“Годину дана након бијега Радована Станковића реакције надлежних органа су далеко од задовољавајућих”, рекао је јуче први замјеник високог представника, Рафи Грегоријан. “Станковић је и даље на слободи, а органи власти још увијек нису дали детаљан извјештај са подацима о онима који су му помогли да побјегне, нису захтијевали одговорност надлежних, нити предузели мјере да повећају сигурност у затворима.”

Јуче се Грегоријан састао са судијом Фаустом Покаром, предсједником Међународног кривичног суда за бившу Југославију. Обојица су изразила запрепаштеност чињеницом да органи Републике Српске и БиХ нису показали резултате у више аспеката након Станковићевог бијега. Ни органи Републике Србије нису ни на који начин сарађивали, упркос чињеници да је Станковић побјегао управо у Србију.

Суд БиХ осудио је Радована Станковића за кривична дјела силовања и злочина против човјечности почињена у Фочи 1992. године. Станковић је био први оптуженик МКСЈ чији је предмет пренесен на домаће правосуђе у оквиру стратегије затварања Трибунала.

“Станковић је осуђен за силовања и мучења и представља опасност за друштво гдје год да се налази”, рекао је Грегоријан. “Он није изразио никакво кајање за злочине које је

починио и постоји реална опасност да их поново може починити”.

Станковићев бијег скренуо је пажњу на неколико недостатака у казненом систему БиХ. Након Станковићевог бијега прошле године, високи представник је поштрио затворски режим на државном нивоу; затвореницима који су осуђени за ратне злочине према одредбама државног закона више се не допушта одсуство у току викенда, нити им је омогућено да напусте простор затвора без одговарајућег надзора. Република Српска испоштовала је нове одредбе, али ФБиХ још увијек није, што је испливало на видјело у оквиру скандала везаног за Мактуфа. Такође, и даље се поставља питање колико је прикладно именовање Синише Гољанина за директора затвора у Фочи.

Покар и Грегоријан су се сложили да међународна заједница мора бити сигурна да ће ратним злочинцима након суђења и доношења пресуде бити обезбијеђен адекватан затворски смјештај. Покар је рекао да МКСЈ брине гдје и под којим условима ће осуђеници служити казне у БиХ. Босанскохерцеговачки затвори су у лошем стању, а особљу је потребна боља обука. Окончање пројекта државног затвора требало би да стави тачку на ове проблеме, али потребне су промјене и у цјелокупном казненом систему унутар БиХ.